

Οι Αρκούδες Γκριζλυ

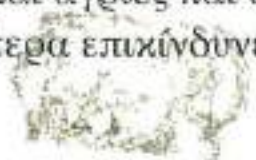
Οι Αρκούδες Γκριζλυ

Σούζαν Αιάς

Το πιο κοινό είδος αρκούδας στον κόσμο είναι η καφέ αρκούδα που ζει σε όλες τις βόρειες χώρες. Ζυγίζει 70 έως 250 κιλά και δεν είναι ιδιαίτερα επικίνδυνη.

Οι αρκούδες Γκριζλυ ζουν στην Αμερική. Έχουν ανοιχτό καφέ χρώμα, είναι πολύ μεγάλες και άγριες και φθάνουν μέχρι και 420 κιλά, θεωρούνται δε ιδιαίτερα επικίνδυνες.

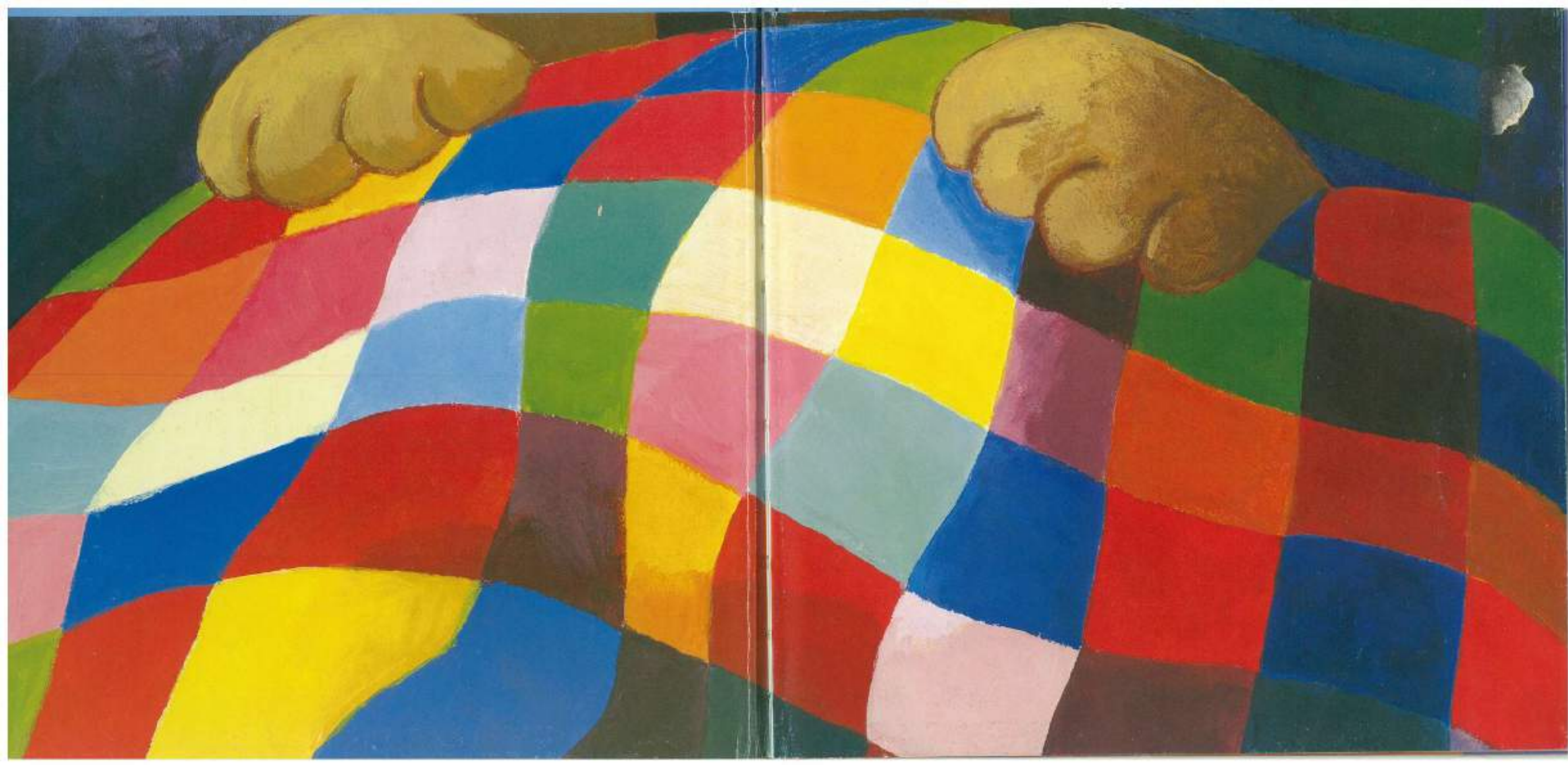

9 789603 442233
ISBN 960-344-223-2

Κείμενο: Σούζαν Αιάς

Εικονογράφηση: Τζέιν Τσάπμαν

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Για τον Τζορτζ ΣΑ
στον Τιμ, με αγάπη ΤΤ

Copyright © 1996 «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ»
για την ελληνική γλώσσα σε όλο τον κόσμο

Γ. Γενναδίου 6, 10678 Αθήνα
τηλ. 3817826, 3806661

Text copyright © 1996 Susan Akass
Illustrations copyright © 1996 Jane Chapman

First published in 1996 by **ABC**, All Books for Children,
a division of The All Children's Company Ltd
33 Museum Street, London WC1A 1LD

ISBN 960-344-223-2

Οι Αρκούδες Γκριζλν

Φυλάξου, φυλάξου από τις αρκούδες Γκριζλν
Είναι κάτω από το κρεβάτι σου,
είναι κάτω από τις σκάλες.
Περιμένουν να σε πιάσουν στον ύπνο.
Φυλάξου, φυλάξου από τις αρκούδες Γκριζλν.

*Κείμενο: Σούζαν Ακάς
Εικονογράφηση: Τζέιν Τσάπμαν
Μετάφραση: Λίλη Δρεπανιά*

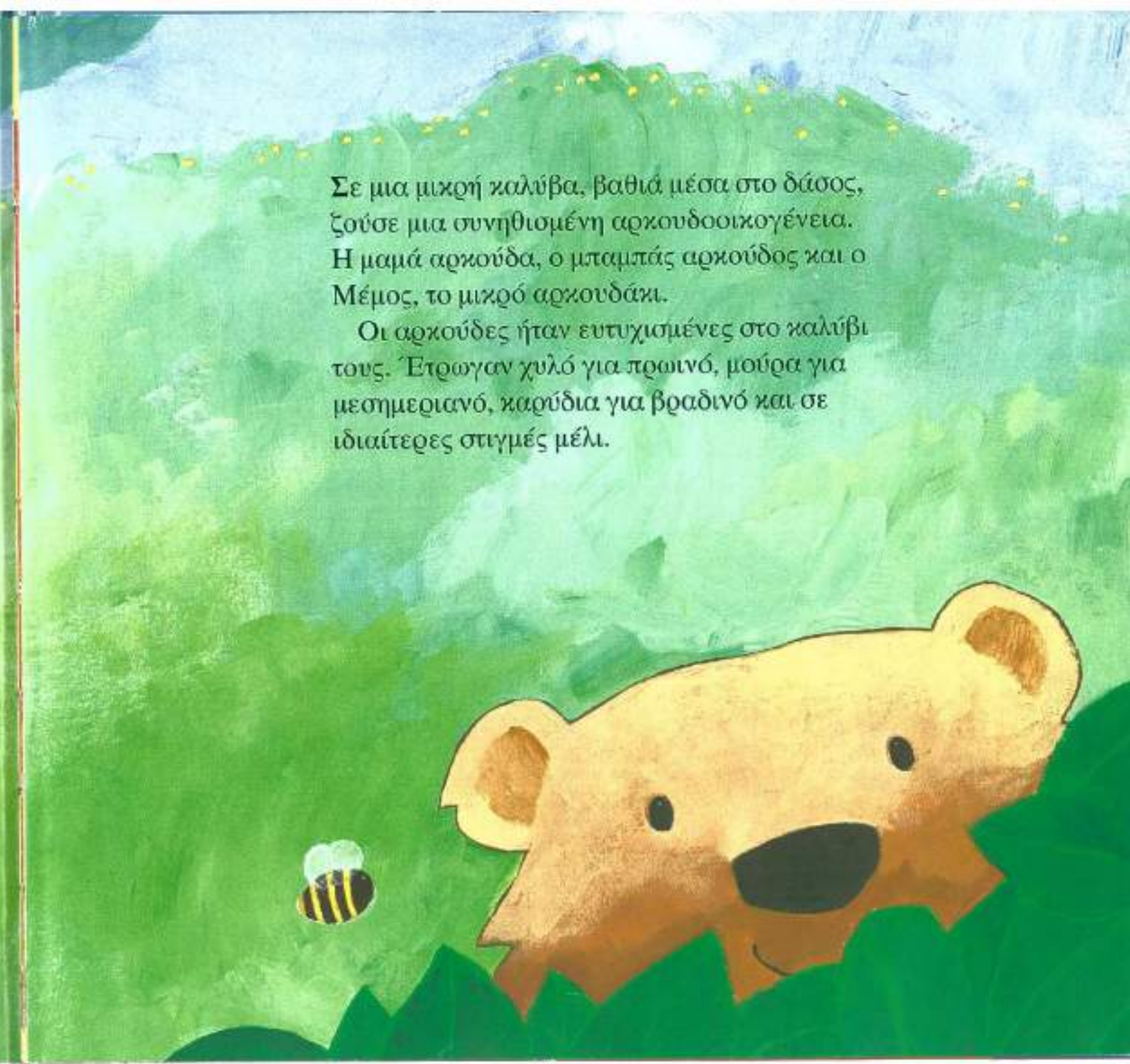
Αριθ. Εισαγωγής 188

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

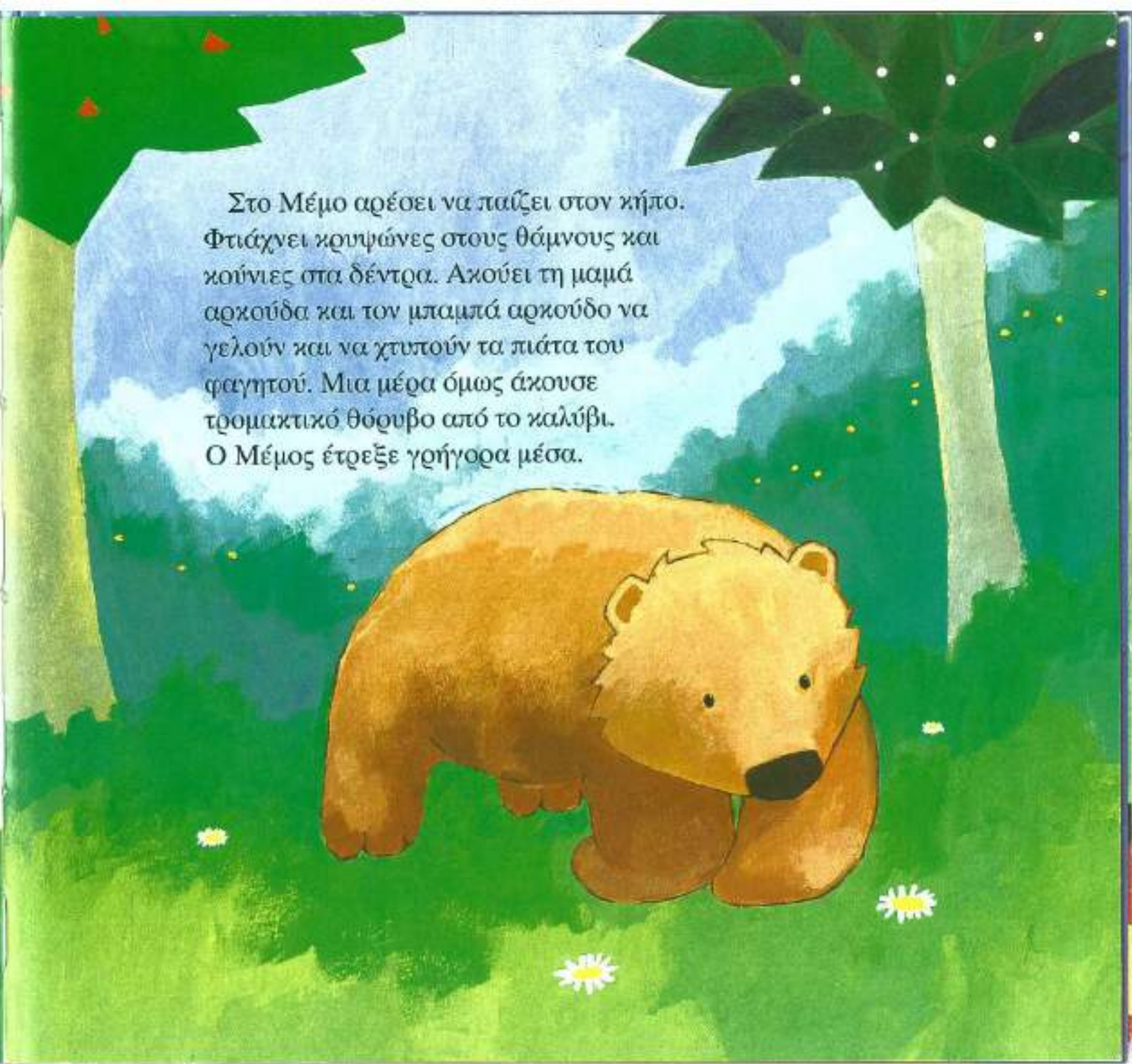
Σε μια μικρή καλύβα, βαθιά μέσα στο δάσος,
ζούσε μια συνηθισμένη αρκουδοοικογένεια.
Η μαμά αρκούδα, ο μπαμπάς αρκούδος και ο
Μέμος, το μικρό αρκουδάκι.

Οι αρκούδες ήταν ευτυχισμένες στο καλύβι
τους. Έτρωγαν χυλό για πρωινό, μούρα για
μεσημεριανό, καρύδια για βραδινό και σε
ιδιαίτερες στιγμές μέλι.

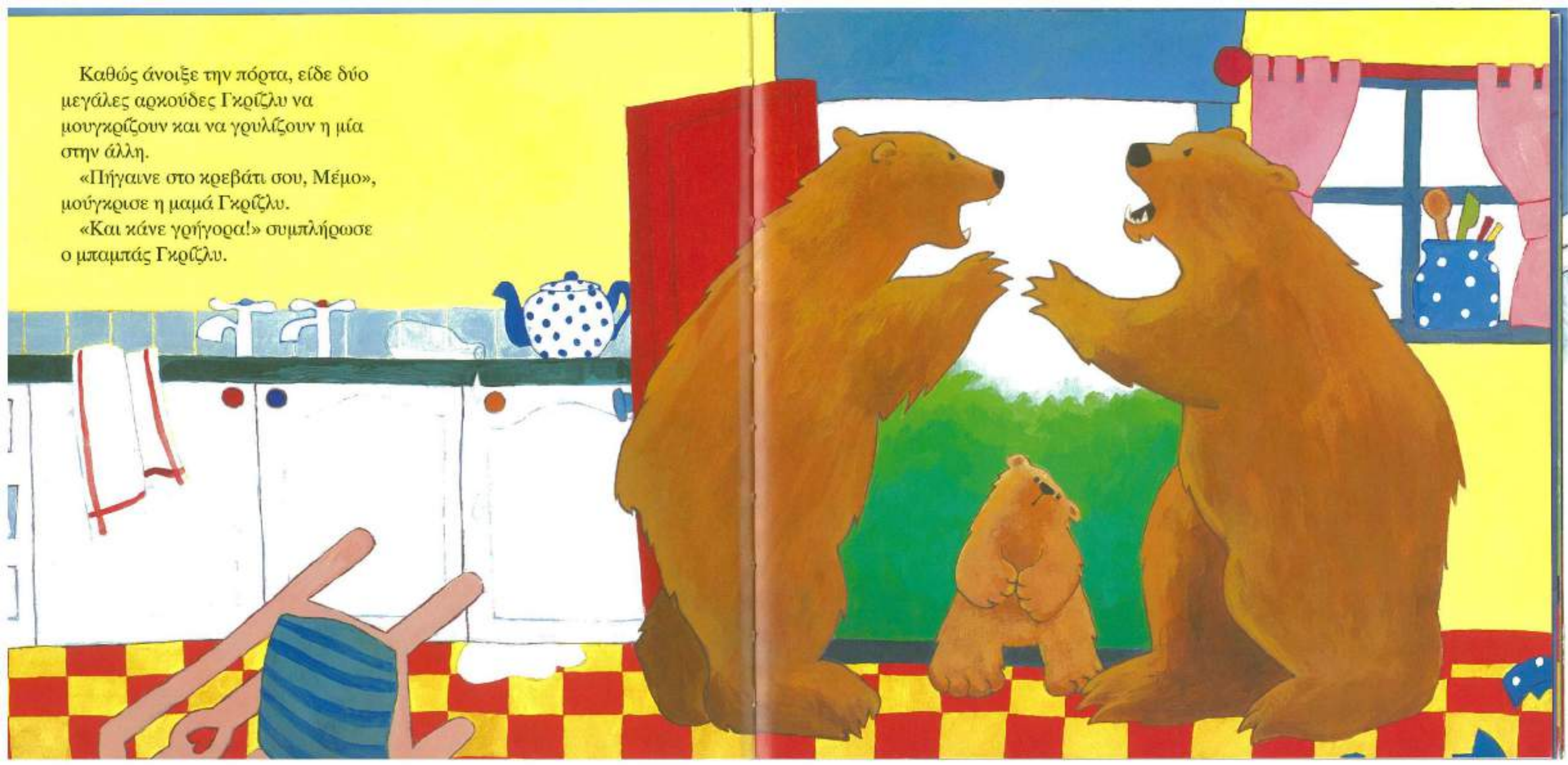
Στο Μέμο αρέσει να παίζει στον κήπο.
Φτιάχνει κρυψώνες στους θάμνους και
κούνιες στα δέντρα. Ακούει τη μαμά
αρκούδα και τον μπαμπά αρκούδο να
γελούν και να χτυπούν τα πιάτα του
φαιγητού. Μια μέρα όμως άκουσε
τρομακτικό θόρυβο από το καλύβι.
Ο Μέμος έτρεξε γρήγορα μέσα.

Καθώς άνοιξε την πόρτα, είδε δύο μεγάλες αρκούδες Γκρίζλυ να μουγκρίζουν και να γρυλίζουν η μία στην άλλη.

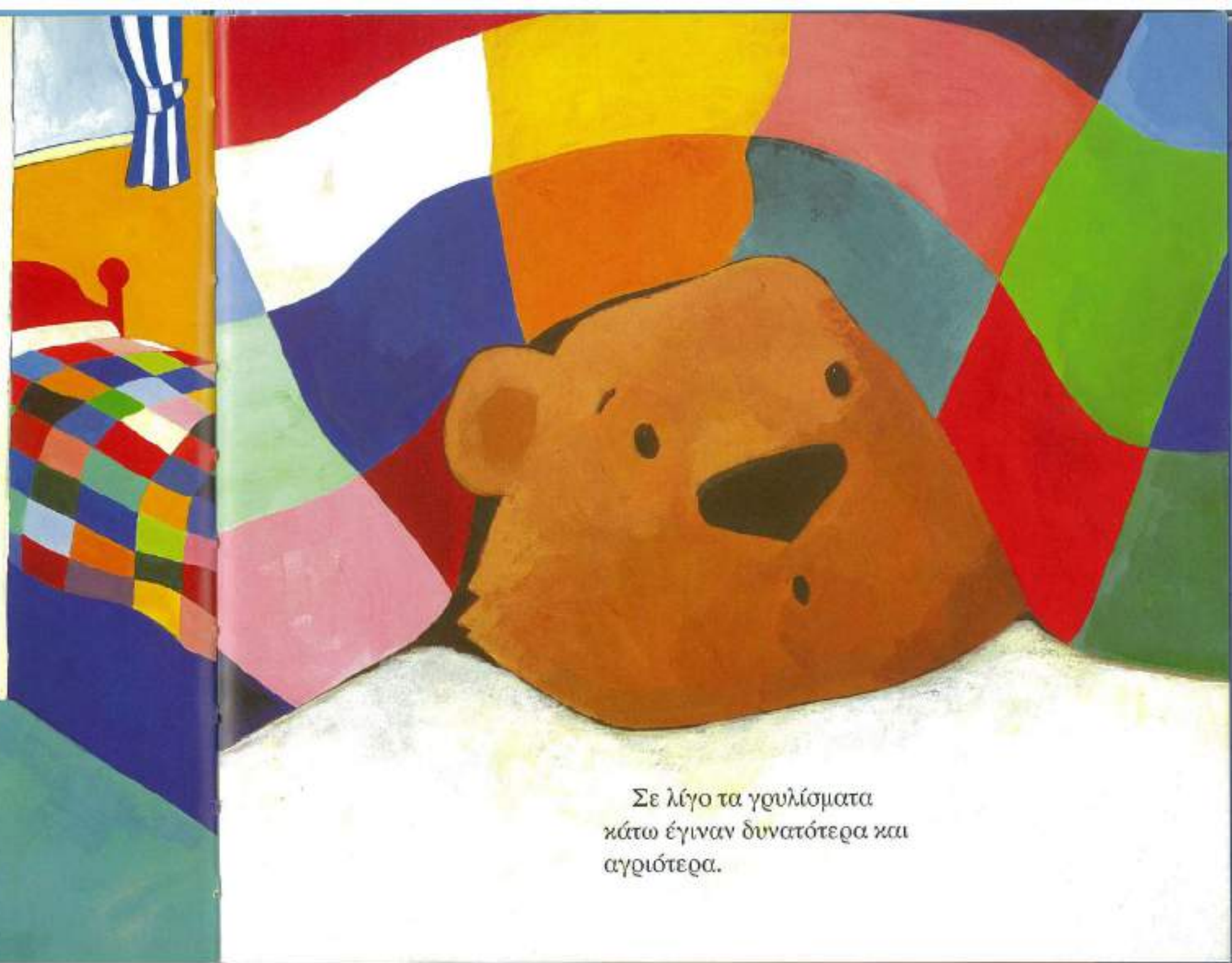
«Πήγαινε στο κρεβάτι σου, Μέμο», μούγκρισε η μαμά Γκρίζλυ.

«Και κάνε γρήγορα!» συμπλήρωσε ο μπαμπάς Γκρίζλυ.

Ο Μέμος έτρεξε επάνω και πήδηξε μέσα στο κρεβάτι του χωρίς να βουρτσίσει τα δόντια του. Τράβηξε τα σκεπάσματα ως πάνω από το κεφάλι του, αλλά ο θόρυβος συνέχιζε να τρουπά τ' αυτιά του.

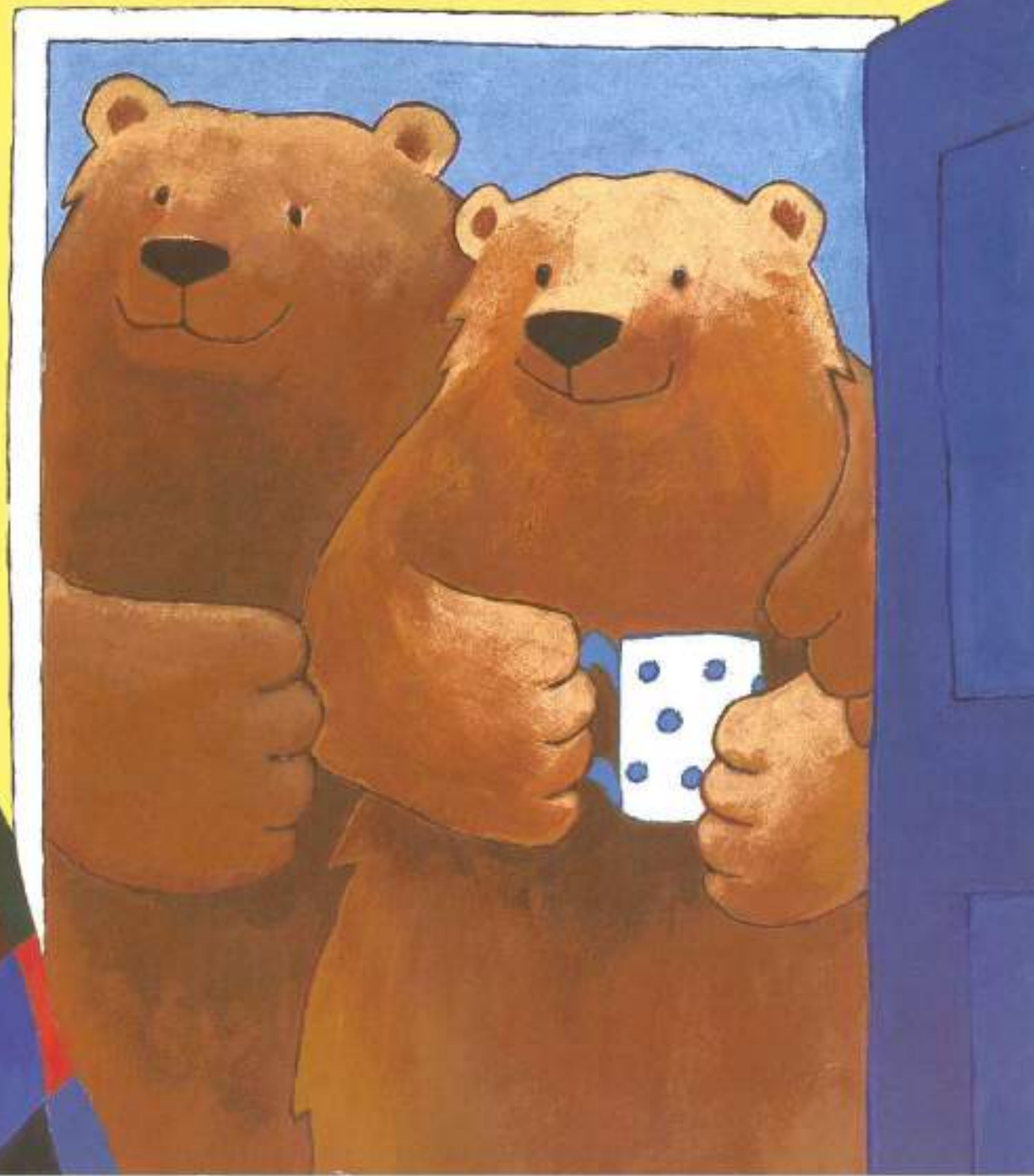

Σε λίγο τα γρυλίσματα κάτω έγιναν δυνατότερα και αγριότερα.

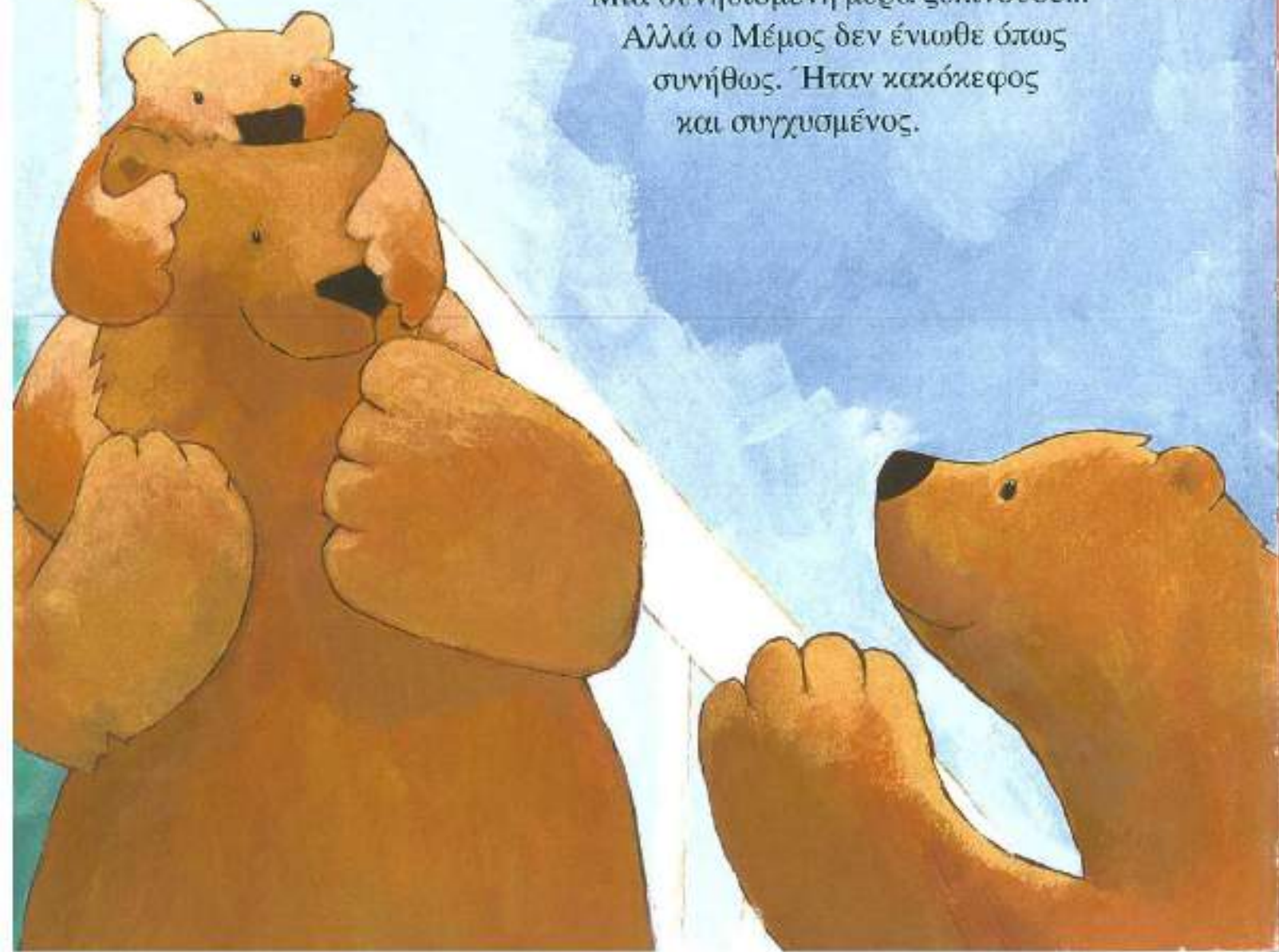
Ο Μέμος έτρεμε και κρυφοκοίταζε
κάτω από τα σκεπάσματά του. Η
κρεβατοκάμαρά του έμοιαζε σαν
σκιερή και κρύα σπηλιά. Ήθελε να
συρλιάξει αλλά φοβόταν ότι θα
έρχονταν οι αρκούδες Γκριζλν. Ο
Μέμος κουλουριάστηκε σαν μπάλα
κι έκλαιγε μόνος του μέχρι που
αποκοιμήθηκε. // (Γιασόν)

Όταν άνοιξε τα μάτια του είχε πια ξημερώσει.
Βρισκόταν στο γνώριμο χώρο του δωματίου του
κι όλα ήταν ήσυχα. Ξαφνικά άκουσε βήματα
στις σκάλες. Η πόρτα άνοιξε και μπήκαν μέσα
η μαμά αρκούδα και ο μπαμπάς αρκούδος.

Η μαμά αρκούδα αγκάλιασε το Μέμο
και ο μπαμπάς αρκούδος τον κατέβασε
κάτω, κουβαλώντας τον στους ώμους.
Μια συνηθισμένη μέρα ξεκινούσε...
Αλλά ο Μέμος δεν ένιωθε όπως
συνήθως. Ήταν κακόκεφος
και συγχυσμένος.

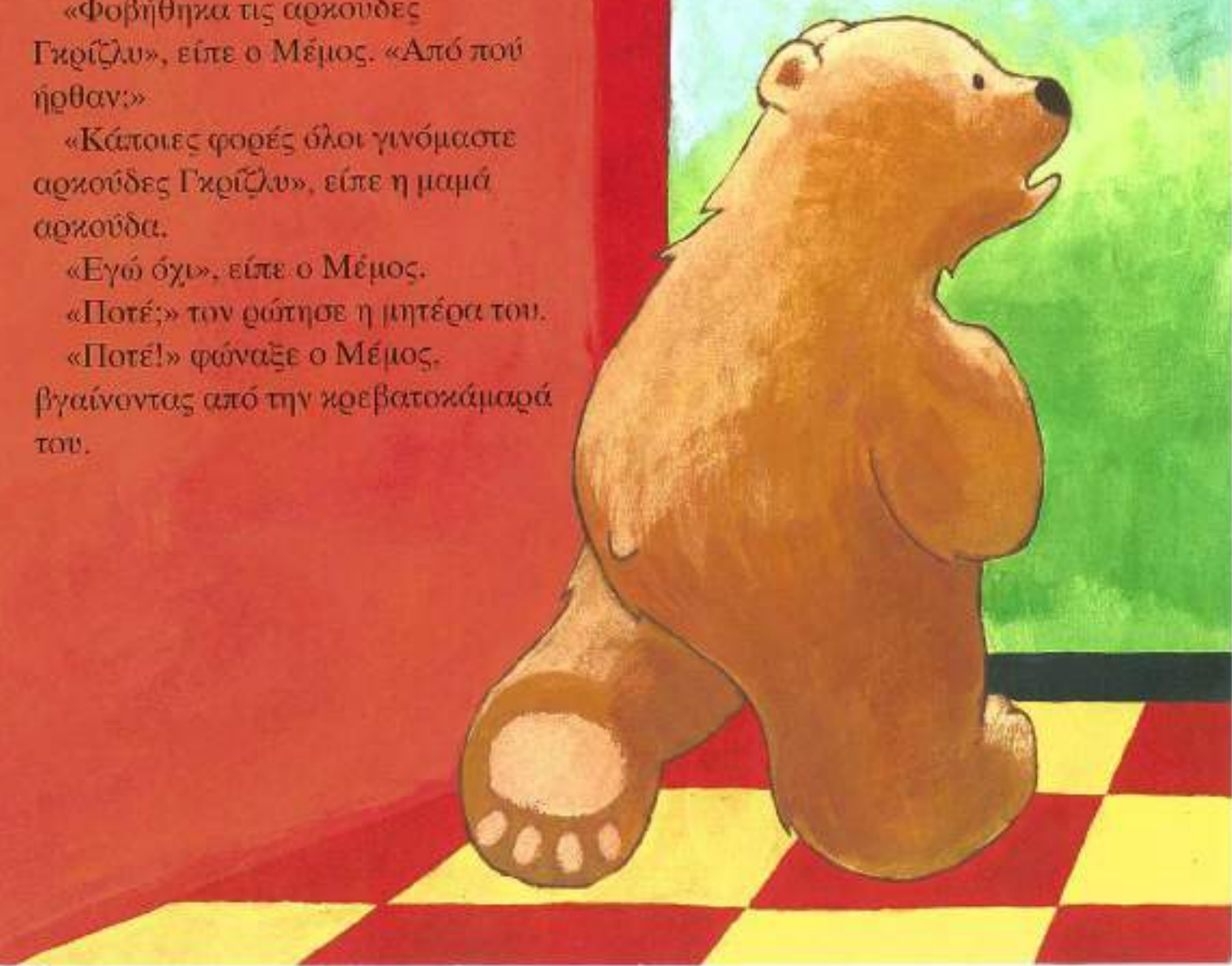
«Φοβήθηκα τις αρκούδες
Γκριζλυ», είπε ο Μέμος. «Από πού
ήρθαν;»

«Κάποιες φορές όλοι γινόμαστε
αρκούδες Γκριζλυ», είπε η μαμά
αρκούδα.

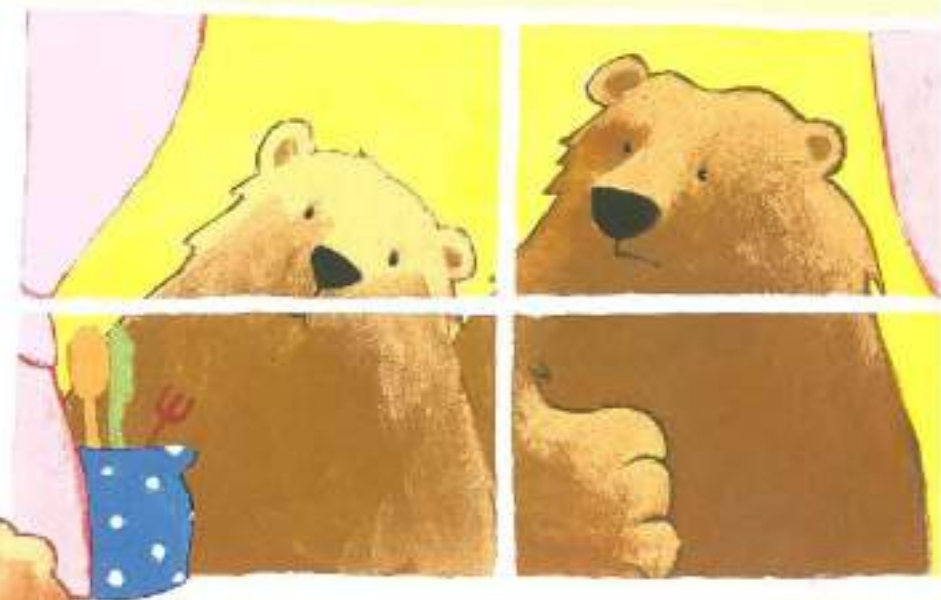
«Εγώ όχι», είπε ο Μέμος.

«Ποτέ;» τον ρώτησε η μητέρα του.

«Ποτέ!» φώναξε ο Μέμος,
βγαίνοντας από την κρεβατοκάμαρά
του.

«Ποτέ! Ποτέ! Ποτέ!»
φώναζε καθώς κλότσαγε την
μπάλα του στον κήπο.

«Ποτέ των ποτών!» συνέχισε να μουρμουρίζει, μπαίνοντας μέσα στο σπίτι και βηματίζοντας βαριά, σαν να γύρευε μπελάδες. Το μάτι του ανακάλυψε το βάζο με το μέλι πάνω στο ράφι.

«Θέλω λίγο μέλι», απαίτησε δυνατά.

«Αυτό είναι για τα γενέθλιά σου», είπε η μαμά αρκούδα.

«Το θέλω τώρα», είπε το ίδιο απαιτητικά ο Μέμος.

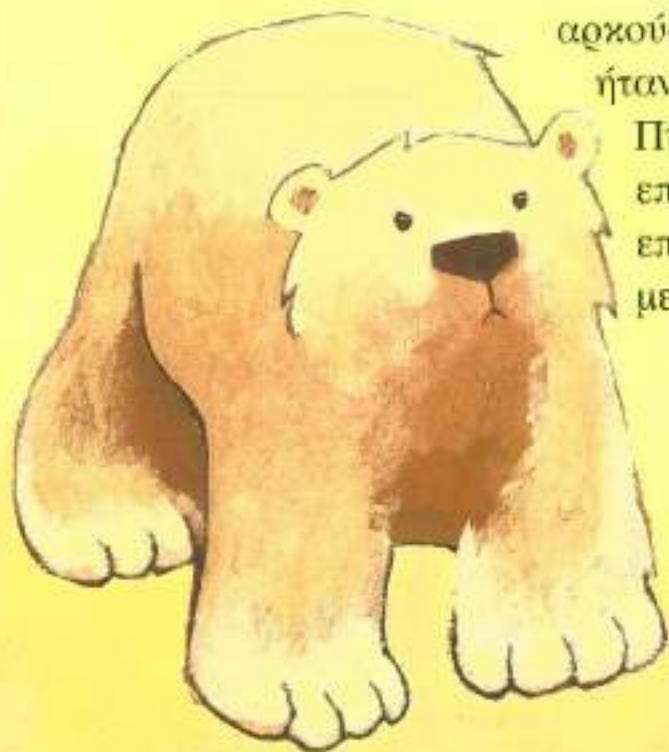
«Δεν μπορείς όμως να το έχεις».

«Θα το έχω!» φώναξε ο Μέμος. «Κι αν δε μου το δώσεις εσύ, θα σκαρφαλώσω εκεί πάνω και θα το πάρω!»

«Μέμο!» φώναξε η μαμά αρκούδα. «Αυτό που είπες

ήταν πολύ άσχημο!

Πήγαινε αμέσως επάνω! Πήγαινε επάνω μέχρι να μετανιώσεις».

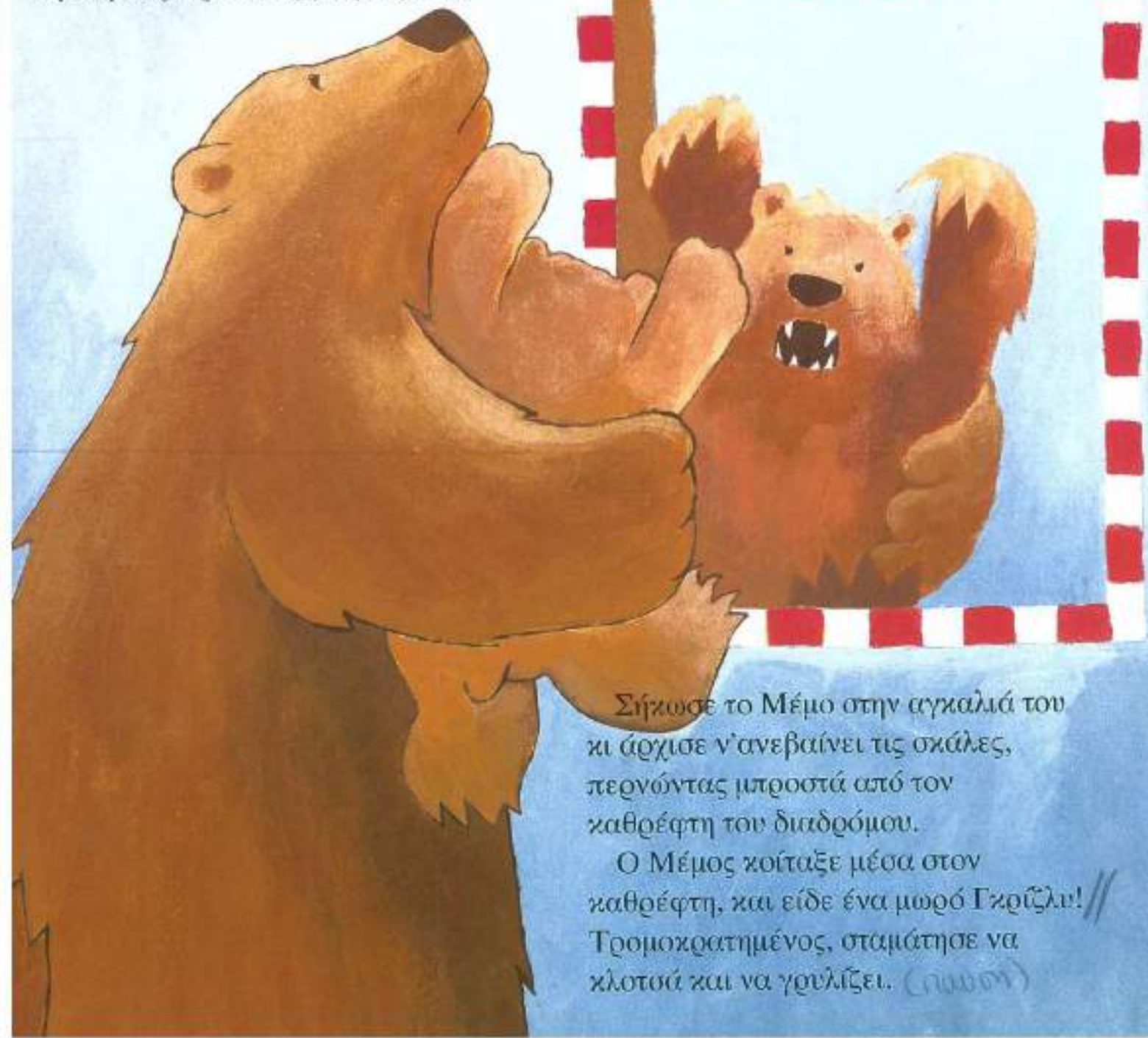

Αλλά ο Μέμος ένιωθε τόσο θυμωμένος που συνέχισε να αυθαδιάζει.

«Δεν πάω! Δεν πάω! Δεν πάω!»

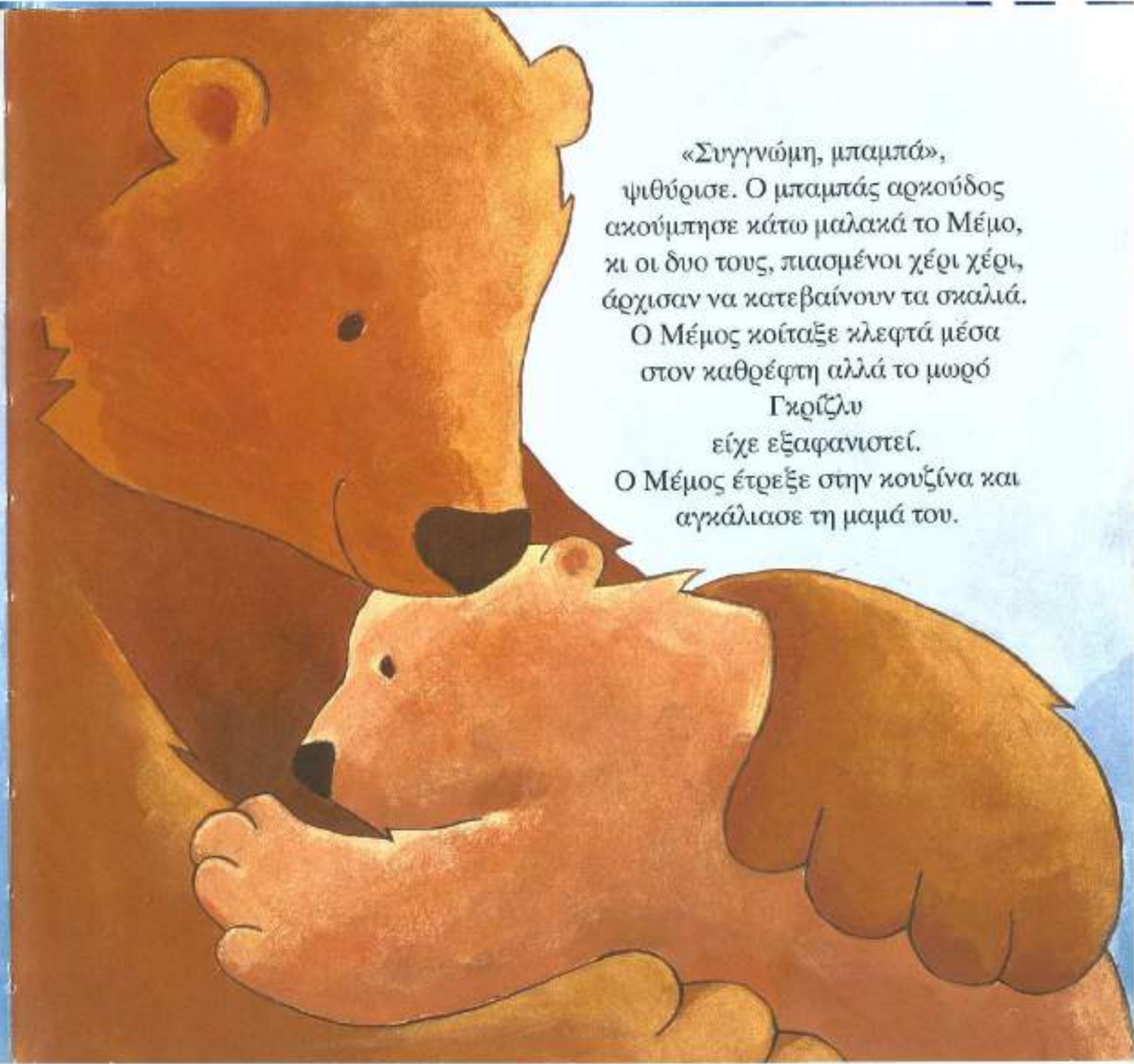
φώναζε, χτυπώντας το πόδι του κάτω. Το πόδι του, τώρα, έγινε πιο μεγάλο, πιο δυνατό, τα νύχια του κορτερά και η φωνή του άλλαξε. Ο Μέμος άρχισε να γρουλίξει και να μουγκρίζει.

Ο μπαμπάς αρκούδος μπήκε μέσα.

Σήκωσε το Μέμο στην αγκαλιά του
κι άρχισε ν'ανεβαίνει τις σκάλες,
περνώντας μπροστά από τον
καθρέφτη του διαδρόμου.

Ο Μέμος κοίταξε μέσα στον
καθρέφτη, και είδε ένα μωρό Γκριζλι!//
Τρομοκρατημένος, σταμάτησε να
κλωτσά και να γρυλίζει. (παιδί)

«Συγγνώμη, μπαμπά»,
ψιθύρισε. Ο μπαμπάς αρκούδος
ακούμπησε κάτω μαλακά το Μέμο,
κι οι δυο τους, πιασμένοι χέρι χέρι,
άρχισαν να κατεβαίνουν τα σκαλιά.
Ο Μέμος κοίταξε κλεφτά μέσα
στον καθρέφτη αλλά το μωρό
Γκριζλι
είχε εξαφανιστεί.
Ο Μέμος έτρεξε στην κουζίνα και
αγκάλιασε τη μαμά του.

«Έλα να μαζέψουμε μούρα για
το μεσημέρι», είπε η μαμά
χαμογελώντας.
«Ναι», υπάκουσε ο Μέμος.

Έτσι, τρεις
συνηθισμένες
αρκούδες ξεκίνησαν
για το δάσος.

